

interesowania czasopismem ze strony autorów, ale także wyrazem starannej polityki selekcji prac. 52 cenionych członków rady programowej z całego świata gwarantuje wysoki poziom naukowy czasopisma oraz jego stabilną, wysoką pozycję na międzynarodowym rynku czasopism naukowych obejmujących dyscypliny automatyki, informatyki, matematyki stosowanej oraz diagnostyki technicznej, a także medycznej. Aktualny status kwartalnika zawdzięczamy wieloletniej, aktywnej współpracy z wieloma członkami rady, z Polski i zagranicy. Ich wsparcie i pomoc były szczególnie ważne w latach 90. w uzyskaniu dofinansowania publikacji AMCS przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego. W tym miejscu chcę szczególnie podziękować profesorom i doktorom honorowym UZ: Tadeuszowi Kaczorkowi oraz Ryszardowi Tadeusiewiczowi za zaufanie i wsparcie inicjatywy tworzenia nowego czasopisma naukowego. Oprócz dofinansowania ze strony Ministerstwa, istotne było i jest wsparcie ze strony UZ w pokryciu kosztów funkcjonowania redakcji.

Na zakończenie chcę podziękować za efektywną współpracę wszystkim autorom, którzy w ciągu tych 20 lat opublikowali wyniki swoich badań w naszym kwartalniku, redaktorom wydań specjalnych za ich inicjatywę i wysiłek, licznym recenzentom za wnikliwe i konstruktywne recenzje zgłaszanych prac, a także wszystkim członkom

rady programowej za nieoceniony wkład w rozwój AMCS. Specjalne podziękowania kieruję do prof. Dariusza Ucińskiego, który początkowo pełnił funkcję sekretarza naukowego, a aktualnie zastępcy redaktora naczelnego, za wieloletnią owocną współpracę, a szczególnie za staranną redakcję techniczno-merytoryczną każdego artykułu wydawanego w AMCS. Za pierwsze lata współpracy w zakresie weryfikacji językowej artykułów dziękuję mgr Jolancie Pacewicz-Johansson. Podziękowania kieruję także do mgr Agnieszki Rożewskiej za długotrwałą współpracę przy weryfikacji językowej tekstów oraz profesjonalne prowadzenie redakcji w ostatnich latach. Za prace techniczne nad składem tekstów pragnę wyrazić wdzięczność mgr inż. Agacie Wiśniewskiej-Kubickiej oraz inż. Beacie Bukowiec, która niedawno odeszła na emeryturę po 15 latach pracy w redakcji.

Dzięki wspólnemu wysiłkowi i determinacji stworzyliśmy naprawdę międzynarodowe czasopismo o wysokim poziomie naukowym oraz ugruntowanej renomie. W perspektywie minionych 20 lat, z satysfakcją stwierdzam, że stało się ono nie tylko wizytówką Uniwersytetu Zielonogórskiego, ale również jednym ze znaków rozpoznawczych Nauki Polskiej na świecie.

prof. dr hab. inż. Józef Korbicz
Redaktor Naczelny
czł. koresp. PAN

WYDZIAŁ FIZYKI I ASTRONOMII

Wydział Fizyki i Astronomii został utworzony zarządzeniem Ministra Edukacji Narodowej i Sportu 16 lutego 2004 r. Jest to pierwszy nowy Wydział Uniwersytetu Zielonogórskiego, który nie wchodził w strukturę uczelni tworzących Uniwersytet. Strukturę Wydziału tworzą dwa Instytuty: **Instytut Astronomii** oraz **Instytut Fizyki**. Natomiast historia uprawiania fizyki i astronomii w Zielonej Górze jest znacznie dłuższa.

W momencie utworzenia Wyższej Szkoły Inżynierskiej został utworzony w jej strukturze Zespół Matematyki, Fizyki i Chemii, którego kierownikiem został mgr Ludwik Cendrowski, w 1966 r. powołano trzy odrębne zespoły: Zespół Matematyki kierowany przez L. Cendrowskiego, Zespół Fizyki kierowany przez mgr P. Chocianowskiego i Zespół Chemii i Materiałoznawstwa kierowany przez dra K. Grodzickiego. Od roku 1968 każdy zespół włączony był organizacyjnie do innego wydziału. Zespół Fizyki znalazł się w strukturze Wydziału Elektrycznego. W 1973 r. zostały one połączone w Międzywydziałowe Studium Matematyki, Fizyki i Chemii, które rok później przekształcono w Instytut Matematyki, Fizyki i Chemii. W 1991 r. doszło do zmiany organizacji WSI, w wyniku której zlikwidowano Instytut Matematyki, Fizyki i Chemii i powołano Instytut Matematyki i Instytut Fizyki - dyrektorem IF został doc. dr N. Maron. Jednak w związku ze stanem kadrowym jednostkę przekształcono w 1996 r. w zakład, następnie prze-

kształcony w katedrę. Jego kierownikiem został prof. dr hab. R. Gielerak.

Tymczasem w momencie powstania Wyższej Szkoły Nauczycielskiej w 1971 r. utworzono Wydział Matematyczno-Przyrodniczy, na którym otwarto studia na kierunku *matematyka z fizyką*. W strukturze wydziału funkcjonował Zakład Fizyki. Od 1973 r. otwarto samodzielne studia na kierunku fizyka, a wydział wraz z przekształceniem uczelni w Wyższą Szkołę Pedagogiczną zmienił nazwę na Wydział Matematyki, Fizyki i Techniki. Nad studiami na kierunku *fizyka* opiekę merytoryczną sprawował Zakład Fizyki. W 1978 r. w miejsce dotychczasowego zakładu zostały powołane dwa odrębne: Zakład Fizyki Doświadczalnej kierowany przez doc. dra B. Klimaszewskiego, a następnie przez doc. dr hab. H. Harajdę oraz Zakład Fizyki Teoretycznej kierowany przez doc. dr. W. Rdzanka, a następnie przez dr. K. Urbanowskiego. W 1984 r. doszło do połączenia obu zakładów w Zakład Fizyki, którego kierownikiem został doc. dr. hab. H. Szydłowski. Lata 1985-1989 były okresem intensywnych wysiłków ze strony ówczesnego dziekana doc. dr. hab. W. Rybarczyka w kierunku poprawienia sytuacji kadrowej na *fizyce*. Ich efektem było utworzenie w 1989 r. Instytutu Fizyki. Instytut składał się z następujących zakładów: Zakład Teorii Pola, Zakład Metod Matematycznych w Fizyce, Zakład Fizyki Statystycznej, Zakład Astronomii i Astrofizyki, Zakład Akustyki, Zakład Dydaktyki Fizyki i Zakład Fizyki Fazy Skondensowanej. Struktura ta w następnych latach ulegała różnym zmianom.

W 1989 r. z inicjatywy doc. dr. J. Gila, ówczesnego kierownika Zakładu Astrofizyki Zakładu Fizyki WSP, powołano jako jednostkę bezpośrednio podlegającą rektorowi - Zielonogórskie Centrum Astronomii. Na przyszłą siedzibę

wybrano Wieżę Braniborską. Uroczyste otwarcie siedziby ZCA odbyło się w czerwcu 1990 r. W 1999 r. ZCA otrzymało imię Jana Keplera, a rok później zostało rozwiązane. Jego dyrektorem przez cały okres istnienia był prof. dr hab. J. Gil. Obecny kształt **Instytutu Astronomii** został nadany w roku 2000, kiedy powołano Instytut Astronomii na Wydziale Matematyki, Fizyki i Techniki Wyższej Szkoły Pedagogicznej. Po powstaniu Uniwersytetu Zielonogórskiego Instytut Astronomii wszedł w skład Wydziału Nauk Ścisłych, który wtedy funkcjonował. Dziś Instytut Astronomii ma uprawnienia do prowadzenia kierunku magisterskiego *astronomia* o specjalności astrofizyka komputerowa.

Natomiast **Instytut Fizyki** w obecnym kształcie powstał z Instytutu Fizyki Wyższej Szkoły Pedagogicznej oraz Katedry Fizyki Politechniki Zielonogórskiej. Aktualnie Instytut prowadzi kierunek *fizyka* na studiach stacjonarnych jednolitych I i II stopnia ze specjalnościami: ekofizyka, fizyka komputerowa, fizyka nauczycielska, fizyka ogólna oraz fizyka teoretyczna. Na rok 2012 zapowiedziane jest otwarcie specjalności *fizyka medyczna* na kierunku inżynierskim *fizyka techniczna*. Na Wydziale prowadzone są również studia stacjonarne III stopnia (doktoranckie) z *fizyki* i *astronomii* w dziedzinie nauk fizycznych.

Od roku 2003 Wydział posiada uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora w dziedzinie nauk fizycznych w dyscyplinie *fizyka* (w latach 2003-2010 uprawnienia dotyczyły Instytutu Fizyki), natomiast od roku 2005 posiada prawo nadawania stopnia naukowego doktora w dziedzinie nauk fizycznych w dyscyplinie *astronomia*. W ramach tych

uprażeń przeprowadzono pomyślnie 4 przewody doktorskie, a 6 kolejnych jest bliskich zakończenia. Intensyfikacja pracy nad rozwojem kadry naukowej stała się możliwa dzięki otwarciu przy Wydziale Fizyki i Astronomii studium doktoranckiego, w którym kształcą się i pracują naukowo obecnie 14 doktorantów.

Siłę wydziału stanowi znakomita kadra, uprawiająca naukę na wysokim poziomie. Obecnie Wydział zatrudnia 6 profesorów tytularnych, 11 doktorów habilitowanych (profesorów UZ) oraz 16 doktorów. Wielu z nich to naukowcy o wysokiej renomie, których prace naukowe są cytowane po 500-2000 razy. Kilka prac naukowych autorstwa pracowników Wydziału zostało opublikowanych w czasopiśmie o najwyższej punktacji (oraz „impact factor”), jak np. *Nature*, *Science*, *Physics Reports*. Pod względem liczby cytowań oraz punktacji MNiSzW publikacji naukowych pracownicy wydziału stanowią zdecydowaną czołówkę Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Oba Instytuty prowadzą bardzo intensywną pracę naukową i szeroką współpracę krajową i międzynarodową. Praca ta owocuje wieloma krajowymi grantami naukowymi oraz udziałem w dużych projektach międzynarodowych. Dotyczy to przede wszystkim badań w zakresie astronomii. Szeregiem grantów kierują także młodzi pracownicy (np. 3 projekty Juventus Plus).

prof. dr hab. Piotr Rozmej
Dziekan Wydziału Fizyki i Astronomii

WYDZIAŁ INŻYNIERII LĄDOWEJ I ŚRODOWISKA

Wydział Inżynierii Lądowej i Środowiska od chwili powstania w 1968 roku

W związku z 10-leciem Uniwersytetu Zielonogórskiego oraz 46-leciem zielonogórskiego środowiska akademickiego poniżej przedstawiamy rozwój historyczny Wydziału Inżynierii Lądowej i Środowiska, jednej z najstarszych jednostek organizacyjnych naszej Uczelni, przy czym rozwój kierunku *budownictwo* i rozwój kierunku *inżynieria środowiska* przedstawiono w dwóch odrębnych opracowaniach.

INSTYTUT BUDOWNICTWA

Organizacyjny, dydaktyczny i naukowy rozwój kierunku *budownictwo* na Uniwersytecie Zielonogórskim

Rys historyczny powołania kierunku *budownictwo*

Wydział Inżynierii Lądowej i Środowiska, o takiej obecnie nazwie, jest jedną z najstarszych jednostek organizacyjnych Uniwersytetu Zielonogórskiego. Został powołany jako Wydział Budownictwa Lądowego w 1968 roku, na ówczesnej Wyższej Szkole Inżynierskiej.

Pierwszym Dziekanem tego Wydziału został doc. dr inż. arch. Tadeusz Maszkiewicz, a do grona jego organizatorów należeli także: dr Jan Kąkolewski, mgr inż. arch. Romuald Wołk-Lewonowicz, mgr inż. Anna Mazurkiewicz, mgr inż. Edward Budniak, mgr inż. Władysław Sulistawski, mgr inż. Józef Gil, mgr inż. Jerzy Milewski. Dziekanatem Wydziału kierowała p. Danuta Rymaszewska.

Wraz z upływem lat w działalności Wydziału nastąpiły znaczne zmiany organizacyjne. Wydział miał strukturę instytutową lub zakładowo-katedralną. Instytut Budownictwa przez krótki czas pozostawał na prawach wydziału.